

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 5/8 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очі і душу ми вирнеш; а го вольнеш милости і віри не вольнеш, бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Кацапска злоба.

Сецесія руских послів з сойму, була важною подією в політичнім життю Русинів, і «Галічанін» рад був її використати для своїх москвофільських цілій. Хотий до сецесії не належали кацапики, бо їх не було на щастє в соймі минулої сесії, то всеж таки числили хитрі політики з «Галічаніна» на те, що перейшовши в опозицію всі рускі послі мусять доконечно найтись в однім таборі з москвофілами, які, як звісно, вивішують на своїм валі боевий прапор против Поляків, але тихцем, як лише і де лише можуть, стають перебігчиками на ворожу сторону.

Сам «Галічанін» так описує вражінє сецесії:

«Ісход руских послів із львовского сойма 8 н. ст. іюля с. г. бил неожиданностью не только для польского соймового большинства, но і для всего населенія края. Та неожиданность поразила неприятно польских политиков, у русского же населенія визвала одобрєніє, о чем свидѣлствуют вираженія признательности русским послам с различных сторон края. Що однако особенно поразило і удивило весь край, то обстоятельство, що ізвѣстное заявленіє в соймі прочитал, а тїм самим во главі ісхода руских послів стал — п. А. Барвінскій. І среди руских галічан — каже дальше кацапский орган — нашлись і такі добродушні політики, котрих до той степени обрадовало участіє п. А. Барвінского в ісході, що они готови были забити всі пакости, які он наділял рускому ділу в теченіє цілого десятка літ, ібо они в своєй наївности розсуждали, що он, подобно «блудному сину», вернувся в «дом отца своего», к Руси».

Ой так, «нікоторі» кацапики думали,

що Барвінскій, пішовши в опозицію, з конечности буде мусів прилучити ся до «консолідації» і перестати воювати з кацапами. «Галічанін» вже так хитренько підійшов давню народовецьку партію, що обікрав її зі всього, з ідеалів, консеквенції, прямої дороги в політиці, ясної програми, а навіть народної назви. Тож тепер вже затирав руки, що «Руслан» перестанє відкривати єго підпольну роботу, остерігати перед хитро заставлєними сітями, клеймити тайну зраду і явну безличність сєго москвофільского запродавця. Тому і мовчав якийсь час про нас та про Барвінского. «Нехай бодай надіють ся — думав «Галічанін» — що ми їх будем підпирати при виборах, як опозиціоністів, то не будуть нам шкодити в «Руслані» в наших консолидаційних зделках».

Але оно вийшло інакше. Наше народне руско-українське сторонництво не збочило ні крихітки з дороги правдивого, руско-українського патріотизму — навіть для жадних утилітарних виглядів — і як показало ся рїшучим супротив Поляків, які в послїднім часі вступили на дорогу шовіністичної «народової» політики, так само остало непохитним, як скала, против недоговорених признань та натяків про злукку зі стороны москвофільских ренегатів.

І звідси повстала ще гірша злоба «Галічаніна» на наше сторонництво і він придумав ось-яку казку-сплетню, щоби зменшити значінє участі в сецесії т. зв. угодових послів, та подати в підозрінє мотииви, якими они руководили ся.

«Первое оппозиційное выступленіє п. А. Барвінского в соймі — пише «Галічанін» — послїдовало в XIII засіданні, 6 н. ст. іюля с. г. Он сдїлял тогда от імени руских послів заявленіє, що они, в виду вредности законопроекта о рентових посїлостях для русского населенія края, не будут над ним голосовати в третьем чте-

ніі. То заявленіє визвало слїдуєщій любопитний епізод, котрий повліял на дальнїшеє поведєніє п. А. Барвінского в соймі: Краєвий маршал, гр. Ст. Бадені, вислушавши заявленіє п. А. Барвінского, нагнул ся к сідівшему вблизи секретарю сойма, послу Каратницкому і шепнул єму: *Djable zje, jak mu to eo pomoze przu wyborach.* То замічаніє, донесшєсь до ушей п. А. Барвінского, визвало с єго стороны малодушноє призваніє: *Ich bin begraben!* Принявши замічаніє гр. Ст. Бадені за предсказаніє немилости польских политиков, п. А. Барвінскій нашєлся в полуютчаянном положенні і тїм можно пояснити ту сровнительну пакость, с якою он, между прочим на представленіє і по настоятельному совіту п. Олесницкого, принял на себе видную роль виразителя причин, по котрим русскїі послі рїшили оставити сойм.

Тї подробности доказивают, що опозиція п. А. Барвінского не была проявленієм єго внутрєннього убїждєнія о безуспїшности раболїіной политики, но результатом єго личних соображеній. Не скажи гр. Ст. Бадені вишеприведєнных слов, п. А. Барвінскій навїрно не вообразил би себе «похоронєним» в милости поляков і не рїшил ся би пуститись в поиски за популярностью у русского населенія. Що опозиція п. А. Барвінского не была і не єсть искрення, як на пр. у д-ров Олесницкого і Окуневского, то потверждаєт сообщєніє пражской Politik о переговорах гр. В. Дїдушицкого с «русинами» в ділі виборів і кандидатів в сойм. Кто-же другій, если не п. А. Барвінскій і єго «казьонні» единомышленники, мог би входить в торги с представителем польского центрального виборового комитета? Відь поговоривают во Львові о том, що в члєни краєвого видїла на місто д-ра Д. Савчака уже опрєдїлєні: члєн видїла «Русской Громады», бившій народовец п. Титко Рєвакович, или «опозиційний»

Наталя Вахнянин.

Під неділю.

Не знаю, як там вам сєлюхам веде ся? Ми у місті та ще у славнім Льві-городі, при закритій Полтві, просто сказывали, благодєньствуємо.

От я, приміром. Буджусь рано-ранесенько о — сємїй, повіхну собі глибоко, влізу в чоботи та ще в де-що й гайда на Високий замок: зачерети патріотичного воздуха з під руїн унії Люблинської. Від коли мито на каві підскачило на сотнарі в 16 на 40 зр. а. в., я держусь диєти гомеопатичної, котра всяку кофєїну анатемізує. Дорога моя веде по-при «Заведєніє» в «ліквідацій». З вікна першого поверха сторчить папіроска, застромлена в ротик самого мастивого директора.

— Здорові були! — витаю.

— Здрасть, здрасть! — відповідає страшно пасивно сїдоглавий господин директор. Він знає, що я українофіль.

На ринку всякої новини: молоді огірки, на галицьку мізерію; морков, що гр. Таффе струже Русинам від початку єри примирєня; салата,

про котру сьвівано на ювілею папским в Рогатині, і горох з канустою, що три рази в тиждєнь закупує звїсне «Іздательство» для своїх абонєнтів.

На високім замку фасую собі за два крейцарі прецель і, розуміє ся, їм єго здорово. Ах, які смілі гадки роят ся за таким сїданєм! Найперше стаю фільольогом. Фільольогія тепер у нас так в моді, як дамєкі тюрнюри. Без тюрнюри годі в «шєретяній клуб». — без фільольогії в літерати. *Прецель!*... важке слово! Який корінь?... *прец, прєк, перк, пьрк*... Ні з санскриту не виведу значєня. Може з румунського? Румуні сідїли колись в цілій нашій Галичині, як далеко лиш ма-гурі і мама-ліга сягає. *Прецель, преці-юль, прет-і-юль*... От і найшов! — найвиразнїше латинське *pretium* = *нагорода*, сиріч: *возмездіє*. Наш прецель, то той самий бублик, котрим колись по ієпіятах нагороджувано пильнєньких школярів, а котрим ниві могли-б ми сьміло нагородити наших райхсратовичів.

Гадки мої *порискаша* на поле політики. Передо мною ростє образ клубу руского. Чотири мужі, взявшись за руки, стоять колєсом, тяжко задумані, невачє швайцарєкі заговірники на Рїтлі. Тишина. Свїше чути голос: «Се петри, на котрих созиджу *мир* в Галилеї!» Три мужі збились в купку, четвертий, ветеран, став на їх

рамємах високо, високо! Клуб уконституовав ся і входить «з іницею» в раду державну. Силь для худоби, станиславівське єпископство, дика звїрина... Таффе мовчить і подивляє силу акробатичних продукцій. В тїм ветеран як не крикне: «мачошине трактованє Русинів!» Гр. Таффе кивнув пальцем, три головні стовпи Руси розскачались, а ветеран? Ветеран, упавши долі, проговорив: Розвязую клуб! *Finita la comedia!* — Уже то делегації польска і чєска держать ся кріпше! — подумав я собі в ницєті жолудка мого, в котрім фільольогічний прецель потонув, як фонди вдовичі в кишєні Міхалків. І на мою гадку наворачулись Рїгер і Грохольскій, два великани в політиці долитавєскій. З ким би їх порівнати в історії? З Касієм та Брутом? — за мало? З Кастором та Полюком? — за мало! З сїямскими братами, що так любилсь з собою, що вже в утробі матерній зрослись тїлами? — і то за мало! З ким би? І от пригадалось мені, що я вчєра був в цирку Борна перед «Народним Домом», і що там бачив два слоні, величєзні, з ораторєскими трубами, а так вже ласкаві, що гр. Таф... ні, що мурина, їх дре-сатор, чобітьми лазить їм по голові. Отєє якраз паралєля! Мурина скаже: *наф*, а они зараз: *-та*; мурина: *чу*, а они: *-кор*; мурина кихне, а они зараз: *шпанс*, розуміє ся — дорозший.

посол п. Каратницький. Если сообщеніє Роліт і слухи о кандидатах в члени краевого виділа подтвердяться, то польскій газети, утверждавші, що п. А. Барвінскій сиград — комедію своїм опозиційним заявленієм і походом із сойма вполніи прави. Любонитно только, сдержит ли гр. Ст. Вадені своє обіщаніє, т. є. с'іст ли п. А. Барвінскій чорта, если он «тщанієм і иждивенієм» польского центрального комитета будет избран в сойм?

Опрокидувати такі клеветні видумки, збивати їх та доказувати було би даремним супротив перфідії «Галічаніна» та і зовсім безцільним. «Пес бреше, вітер несе» — каже пословиця: Констатуємо лише, згідно з правдою, що-до фактичних даних, наведених в сій сплетні, що ані одна «подробность» не є правдивою і ціле се оповіданє є простою видумкою. Уважаєм се лише доказом, що ми вже добре налляли горячого сала за шкіру «Галічанінови», коли він помагає собі аж такими пустими побрехеньками.

Виборчий рух.

Зі Станиславова пишуть до «Діла» про виборчу акцію москвофільского комітету: Виборча акція тих господнів з їх апетитом на вплив в справі кандидатури з ІV. курії була би лиш комічна, коби она не мала на ціля рити під селянським кандадатом п. Йосифом Гуриком з Угринова, котрого москвофіли побороють не конче чесними средствами вже не від вині (пригадуємо недавні клевети на него в «Галічаніні»). В виду того всі рускі націонали станиславського повіта повинні постояти однодушно за кандидатуру п. Гурика, а непокликаним «господинам комітетовим» дати порядно по пальцях!

В Коломиї, в міскім павільоні, відбуде ся в неділю 28-ого с. м. передвиборче віче, скликаєне тамошнім політичним товариством «Народна Воля» (д-ром Трильовским).

В Мостискім інсценізують вибори без Русинів. На запрошенє дідича Смяловского, мостського віцемаршалка, зібрали ся дня 24. с. м. збори кількадесяти дідичів, урядників, ксьондзів та жидів (з Русинів не був ніхто) в салі повітової ради. Вибрано делегатом до центрального комітету Смяловского, пазначено кандидатом на сільску курию гр. Стадницького і вибрано тіснійший комітет з сімох осіб, між якими, розуміє ся само собою, нема ні одного Русина.

У Львові завязує ся передвиборчий комітет техніків і промисловців для підпирания кандидатур техніків до сойму, які в виду інвестицій були б позиточні в соймі. Що-до політичного напрямку оюдашні збори техніків не подали жадних вказівок.

В Сяноці виринула кандидатура К. Літнь-

ского, б; директора сянської фабрики, на міську курию Коросно-Сянік. — В Новім Санчи бурмістр др. Барбацький скликав за запрошенями збори до радної салі, на яких ухвалено вислати 5 депутатів до ексц. екс-міністра Дунаєвского, з запитом, чи абсолютно відказує ся від кандидатури до сойму з міста Нового Санча.

Збори делегатів до центрального, польского комітету відбули ся вчера о год. 4½ пополудни в галерійній салі Заведеня ім. Осолінських у Львові. Присутних було 64 делегатів, репрезентуючих 69 повітів — як се подають польскі дзєвнишки. Провід держав кв. Андрій Любомірський, побіч якого засіли віцепрезеси Козловскій і Єнджейович та секретарі Мерунович і Сенковскій. Голова зборів, кв. Любомірський, виголосив довшу промову, яка стала лише новим подтвержденієм, що Поляки скинули рукавички у відношеню до Русинів. Дотичний устун звучить: «Не потребує заручувати, що комітет має стислий намір придержувати ся вказаного ему соймовим колом обсягу діланя, а тим є: ділати виключно в народовисх цілях, не витворюючи жадної опіки чи курателі над виборами та не мішаючи ся в борби сторонництв, признаючи волю соймого кола, виступати єдино там, де загрожує ненародова кандидатура, або ширяча суспільний розстрій, де численність кандидатур могла би улєкшити побіду противникам. — Як з сего видно, тенденція бесіди, як і напрям будучої акції комітету не буде «odporną», с. є. ограниченою на округя, де Полякам слухно належать ся мандати, але визначно «zaszerpną» з наміром не допустити ні одного Русина, бо як сказав кв. Любомірський: «наш сойм, се наша одинока народова репрезентация, на яку глядять наші всі „rodacy“. Опісля вибрано «комісію-матку», яка по довній нараді поставила 10 кандидатів до центрального комітету з лова делегатів. Таким способом вибрано аклямацією: еп. Фішера, Водзіцкого, Альбіна Райского, Міх. Міхальского, Крамарчыка, Турка, Ст. Стадницького, д-ра Бика, Теодоровича і д-ра Лея. В понеділок наступить остаточна організація комітету через кооптацию 10 членів. Нині і завтра відбувають ся довірочні конференції в делегатами задля інформацій виборчих відносин по повітах.

На кінці подаємо з дзєвникарского обвязку донесенє Dziennik-a polsk-ого про кандидатури, які зголошено до тепер в «Народнім Комітеті». Дивно, звідки Dziennik приходить до такого комунікату, коли его до тепер не оголосив ані «Народний Комітет», ані бодай «Діло» приватно. «Русини, пише згадава часопись, випружують всі сили, щоби вийти подібно при сєгорічних виборах до сойму, лише брак їм фондів на агітації, но і кандидатів (!) В «Народнім Комітеті» зголошено дотепер слідуєчі кандидатури: Романчук на Бірку, Гурик на Станиславів, др. Петрушевич на Сокаль, з Рожнітова Павлиш на Рудки, др. Окуневскій на Городенку, др. Олесницький на Стрий, кс. Давидяк на Жи-

дачів, др. Савчак на Підгайці і компромісовий кандидат др. Король на Жовків. Против п. Барвінського, який буде кандидував в своїм давнім виборчім повті бродскім, Русини не поставлять своего кандидата, а в Калуші не рішено ще, хто буде кандидувати, бо чекають, аж др. Кос прийде до притомности і вискаже свою гадку. На посольскій мандат з сего повіта має великий апетит п. Коритовскій і коли др. Кос не буде кандидувати, в такім разі він стане до борби з Каратницьким. — Се все є лише комбінації, в великій часті зовсім ошибочні.

Аби не переїли ся..

Звісно, Русини мають здоровий апетит. Тому дбають лише наші ошкунки, щоби ми не переїли ся, борони Боже! З переїдження можна надбати собі всякої слабости. Красше заховувати диету, приписану знатоками нашого організму і его потреб.

Один з таких руских цілурників гр. Войтїх Дідушицкий, що то своєю обструкцією в шкільній комісії унеможливив ухвалу що-до рускої гімназії в Станиславові, подав оюді ось яку рецепту підчас своего посольского справозданя в Станиславові:

«Не малє а прікрє здивованє справила заява Русинів, що ухвалєнє закона про рентові оселі і неухвалєнє резолюції, домагаючої ся заложєнє рускої гімназії в Станиславові, уважають такою кривдою, що примушені покинути сойм і не брати уділу в дальших нарадах.

Не знаю, як могли добачувати польонізаційної тенденції в законі про рентові оселі; она вийде так само на пожиток руских, як і польских селян, в міру сєго, як покажуть ся запобігливими, працювотими і докладними в додержуваню прийнятих на себе зобовязань(!).

Хотячи запевнити свобідний розвій руского язика, заложив сойм по одній гімназії рускій в кожній околиці східної часті краю; від тоді, при засновуваню середних шкїл з викладовою мовою рускою чи польскою, мусить кермувати ся оглядом на переповненє існуючих заведєнь(!), на скількість та якість учительских сил(!). Подібно могло би наступити розширенє руских викладів на львівскім університеті лише тоді, коли би скількість професорів і доцентів викладаючих також по руски, вказувала на дійсну потребу в тім згляді.

Найгіршу прислугу(!) вчинєно би рускій народній просьвітї, коли би штучно(!) і без дійсної потреби(!!) збільшувано рускі наукові заведєнє і тим самим подавано молодіжи недокладну науку(?) під покривкою, що се народна наука(!).

Найсильнійше перестерігано Русинів перед політичною агітацією, домагаючою ся утворєнє позорів просьвіти(?); такі позори можуть оізніти здоровий розвій просьвіти і письменства у Русинів(!), подаючи лчман за правдиву мовету.

Умислових сил не годить ся зуживати на агітацію(!), яка ослаблює нашу суспільність; нехай Русини висилать цілу свою інтелїгенцію в напрямі визисканя тих средств до управи науки, які мають, нехай творять сильну, правдиву і власну просьвіту, а коли она так розвине ся, що дотеперішні наукові заведєнє покажуть ся для неї недостаточними, утворимо нові заведєнє (спустив ся дід на мід — Ред.).

Перед тим найшильнійшою, а дійсною потребою Русинів є се, щоби сойм сповняв свій обовязок (на жаль він сповняє его односторонно з кривдою для Русинів — Ред.), дбаючи про релїгію і просьвіту, про моральний і матеріальний поступ великого гурту руского люду.

Ось тобі Гандзю книш! Гр. Дідушицкий знає лише «mnogie gzesze ruskiego ludu», про якого релїгію і моральність, просьвіту та економічний поступ він хоче дбати в соймі рентовими оселями, утраквізмом в школах і виборчим тероризмом!

Новинки.

— Календар. В суботу: гр.-кат. Акілі, Юста; рим.-кат. Наталї. — В неділю: гр.-кат. Володомира; рим.-кат. Інокентія.

— Що то зможе дресура! Одно мені лиш не подобалось, що тим Грох., що тим слоням повбивано зуби. Але то вже секрет того мурина «Тіффо-Дуни», що їх дресував.

Цирк представляє ся хорошо. Панни їздять на конях, як жінки на чоловіках. Кльовни перебирають ся за старих болячок, а одан Япоонець вивертає на бамбусї такі сьмілі козли, як не в гвів кажучи, члени клубу польского яко референти при справі залїзницї Фердинанда і горівчаній в радї державній. Як колись поправимо наші фінансові інтереси в Галичині і будемо в силі мати свій власний цирк, то два „rodacy“ будуть дуже доброю аквізицією.

Оно, по правді сказавши, і нині дав ся би по трохи зложити такий персонал „козловоротів“. Я сам знаю таких, що позавчера писали в „Общєстві“, завтра в „Macierz-i“ і в „Мирі“, а нині в „Іздательстві“. Таланти у нас суть. В сїм послїднім органі читав я сам такий устун, що Русь не може і не повинна держатись ані етимольогічної, ані історичної, ані фонетичної, а лиш „ортографіческой правописи“. Фільольогі наші сущать собі голови в Majoritaet-ax і Minoritaet-ax, а тут лиш бери та жуй. Орда; значить право, графєй писати, а зложи до купи, буде право-пись — «правонисна правонись», masło masłane, і конєць діло хвалить.

Труднійше вже йде з новими цїгарами п. Дунаєвского, «Stinkador», що давнійше коштував 2 крейцарі, коштує тепер 152½ кр. Не вірите? Я вам розкажу. Мій приятель купив собі одно оюді в головній трафіці на Галицкім за 2½ кр. Означім ту суму в „балансі“ его числом I. На другий день розболіло его горло. Іде, розумієсь, до лікаря. Лікар каже: у вас озелзи, ціла шия опухла, і занисав ему масть до смарованя. Лікареви заплатив 1 зр. Означім ту суму великою II. В аптеці заплатив 50 кр. Означім аптеку числом III, зєумуймо все (I + II + III), вийде 152½ кр. за — одно цїгаро. І чи можли порядній людині жити на сьвітї? — а хочєть ся жить, ба — хочєть ся і курити.

З висшої політики мало чувати у Львові. Кажуть, що в санікул-ax і нес не видумає нічого мудрого, а скорше скажить ся. І молодїж шкільна страшно під конєць року мучить ся. От на замку стрівув я школярика: бубнить математику: раз, два, три, чотири, пять (тут відєсанув з утомц), шість, сїм, вісїм, девять, десять, хлопець, дама, король, туз — лєдві докінчив бідний. Щасливий ще той, що дійшовши до пятої шєстої гімназьяльної, найде волос в книжцї: збрідить собі науку і піїде — в редактори.

— **Краса шкільна рада** ухвалила: відлучити громаду Ямну, надвірнянського округу, від Микучичина і зорганізувати окрему 1-класову школу в Ямній; зорганізувати 1-класову школу в Цвітовій, калуського округу; перемістити 1-класові школи народні на 2-класові: в Горжичах, тарнобжеского округу; в Лішниці, ново-сандецького округу; в Чижинах, краківського заміського округу; в Ганусівцях, станіславівського округу; в Богатківцях, підгаєцького округу; в Шебцях, яслиського округу.

— **3 Риму** доносять: На днях появилася в Римі книжка п. з. «Carmen secolare» яка містить в собі 31 перекладів латинської оди на закінченні минулого століття. Між іншими знаходиться і руський переклад п. заг. «Бажає на Ісусі Христі на повний рік. Латинський стих Папи Льва XIII», зладжений витомцем руської колегії, Петром Карманьским. Папа надіслав усіх перекладників срібною ювілейною медаллю.

— **3 Бережанщини.** Комітет «людових концертів» подає до відомості, що давати буде почавши від неділі 28. липня безплатні популярні вечірні читальні «Просвіти» в Бережанщині. Перші вечірні відбудуться в Гинувичах в пам'ять Т. Шевченка з наступною програмою: 1) Вступна річ про значіння Шевченка для селян. 2) Відспіване народних пісень. 3) Читане Шевченкових творів з поясненнями. 4) Патріотичні пісні з коротеньким оглядом минувшини України-Руси. 5) «Іван Підкова» деклямація зі вступом про Козацтво. 6) Відспіване народних пісень. 7) Читане Шевченкових творів з поясненнями. 8) Ще не вмерла Україна зі вступом про самосвідомість.

— **В Любіні** а не в Любачеві відбудеся концерт дня 28. с. м., устроений заходами комарнянської філії «Просвіти».

— **Новий будинок для руської гімназії** в Коломиї, буде вже готовий мабуть 1. вересня. — Учеників до сеї гімназії горіє ся чим раз більше. Перша класа буде числитись близько 120 учеників. З сих, що зголосилися тепер до вступного іспиту до 1. класу, okazалися найкращіше приготованими 13 учеників з коломиїської руської 4-класової школи завдяки совісній праці управителя сеї школи, п. Рибак. Розуміє ся, що всі зложили в гарнім успіхом іспит. Нехай се буде найліпшою заохотою для руських родичів посилати своїх сиців лише до сеї одинокої в Коломиї руської школи.

— **Дві депутатії у директора залізниць Вербичького.** Оновді зголосила ся у директора Вербичького депутатія робітників і просила его о прискоренні будови залізниць Львів-Рудки-Самбір, аби робітники могли мати заробіток. Директор відповів, що не буде можна скорше розпочати роботу, аж буде прийнята ліцитаційна оферта, однак він буде старати ся, аби робітники нашлись роботу при залізницях аж до осені.

Друга депутатія заводських ремісників була у директора Вербичького того самого дня, що перша. Она просила, аби директор старав ся, щоби будову двірця у Львові передано одному з львівських підприємців, бо наколи прийнято би оферту п. Райнінгера з Перемишля, то він спровадив би тамошних робітників і ремісників, а львівські остали би позаду.

— **Військо а жинива.** Посол Німентовский одержав вчора ві Збаража телеграму такого змісту: «Військо стріляє до жети, жинива на полях в Острімівцях здержані, збіжжя перестигле силе ся. Простимо нана посла о поміч». В наслідок сего п. Німентовский удав ся до команданта корпусу п. Фідлера, але що его нема у Львові, то пішов до віцепрезидента намісництва п. Лідля і зателеграфував до міністрів війни і кравової оборони.

— **«Вуйко» під Львовом.** В лисиницкім лісі за личаківською рогачкою бачили вчора прохожі живого дикого медведя. Вість про «вуйка» рознесла ся по Львові як електрична іскра і викликала немалій переполох між прогульковцями до Грунда і до «огородів здоров'я». Жандармерія повідомлена про незвичайного гостя, зарядила побіг за медведем, але він знюхай небезпечність, яка ему грозить і утік. Поки-що не знати, де подіває ся «вуйко».

— **Фабрика ангеликів.** Львівська поліція вислідила, що М. Відацька жєна сторожа каменіці при ул. Цебульній ч. 1. морила голодом діти, передавані їй на вихованє. В остатніх днях померло у Відацької двоє дітей, а міський лікар др. Яцуровский сконстатував, що діти померли голодовою смертю. В наслідок сего поліція передала решту чужих немовлят їх родичам, а Відацьку замкнула до арешту.

— **Два магістрати.** Віденський магістрат з д-ром Люегером на чолі шукє собі з будапештєнського магістрату. Вже минулого року настала суперечка між сими властями, бо віденський магістрат писав на урядових посилках до пештєнського магістрату «Оффенст» замість «Будапест». В Пешті не приймали сих листів, тому віденський магістрат вивував нову шпугу на Мадярів: На конверті писано «Будапест», а в середині листу все уживано «Оффенст». Пештєнський магістрат звернув послідній урядовий лист з допискою, в якій п'ятує поведєне

віденського магістрату яко биджаєче національні почування Мадярів, і грозить, що постарас ся різкі средства, аби сему зарадити.

— **Убийство.** В Осівцях коло Бучача маєности гр. Потоцького, незисліджений доси злочинець убив тамошнього управителя маєности Романа Длугошевського. З доходження слідчої комісії виходить, що убійник кинув ся на Длугошевського в часі его глибокого сну, а притиснувши мабуть коліном жолудок, вхопив за горло і задушив. Очевидно бухнула при тім і кров, а убійник хочтячи затерти сліди крові, вилляв на тіло значну кількість води. Слідчий судия арештував двох людей зі служби, підозрілих о той страшний злочин; обох відставлено поки-що до арешту в Бучачі.

— **Огні.** В Цівкові коло Любачева вибухнув дня 22. с. м. огонь, від котрого згоріло 30 селянських загород. Причиною огню були діти, що бавили ся сірничками. — В Болехові згоріло оновді шість домів партерових і одна каменіця. Шкода є досить значна, бо вигоріли склєши з меблями, капелюхами і т. п. Огонь мабуть хтось підложив.

— **В Мєстах великих** завалив ся дня 20. с. м. старий дім і убив двох робітників, а 30 людей покалічив. Катастрофа наступила підчас направи дому і в день, на щастє в хвили, коли більша часть его жителів вийшла на місто. Дятого межі покаліченими найбільше робітників.

— **Мєсть погорджєного.** З Отанії доносять: В четвер 18. с. м. коло 8. год. вечером перед каєю перебуваючого тут цирку, пхнув один із циркових акробатів, Росиянин Петров, свою циркову товаришку пожем в бік, а опісля віддав ся сам в руки жандармерії. Рана завдана акробатці, котра є молодюю і дуже гарною замужною жінкою, показуєть тяжкую, а причиною атентату буда мєсть Петрова, що она ігнорувала горячу его любов.

— **3 Загреба** доносять, що д-ра Тресіча, редактора дневника «Hrvatska», засуджено на два місяці тяжкої в'язниці за зведенє учительки Сердуй, котра відобрала собі житє. В мотивах заводу зазначено, що Тресіч приймав від неї грошеві дарунки.

— **Малій чортик.** В селі Арагона коло Палермо, повила перед кількома днями — як доносять, заграничні часописи — молода жінка дитину-потвору, найдивнішу і мабуть одиноку в своїм роді. Тота маленька потвора має зараз над самими ушима два роги, одна простий а другий закривлений, великі, зовсім круглі очі, рот, котрий сягає майже від уха до уха; тіло покрите ціле волосєм, хвостик і ноги як копита. Італійські лікарі кажуть, що тота жінка задивляла ся на якийсь образ, на котрім були чорти намальовані. Треба би лиш знати, чи то дійсно правда, що пишуть італійські газети.

— **Елементарні катастрофи в Росії.** Після депеші з Петербурга, утєпило ся в київській губернії в посліднім місяці 141 людий, з тих половина дітей. — В послідних двох тижнях вибих град збіжє на 2.000 рублів, а мушка і усениці знищили цукрові буряки на 550 десятинах і зробили шкоди на 7.000 рублів.

— **3 верхів Альп.** Недалеко Цюріха в Швайцарії стоїть скалиста, стрімка гора Маттергорі, а вершок єї сповитий снігом. Перед кількома днями на гору вибрали ся дві туристки і один турист з Англії, з трєма проводирями. Коли всі шєстеро були на вершку гори, звійала ся шалєна буря і пірвала всіх в долину. Доси не віднайдено ще тіл погибших.

— **Не застав сам себе.** Листонос при уряді почтовім у Вроцлаві, доказав штуки, якої мабуть ніхто не годєн доказати, бо не застав сам себе дома. Він дістав лист заадресований до него самого, але з посвідкою доручєня. На тії посвідці мав написати, що листонос себ-то він сам — доручив ему лист. Бідачеко листонос знайшов ся очевидно в клопоті з тою формалістикою, бо як він сам собі мав виставляти посвідку? Отже пішов до голови по розум і дав собі раду, на посвідці написав, що він, листонос, не застав адресата дома і дятого доручив лист его жінці.

— **Метеорологічне бюро** у Вєшингтоні доносить, що майже в цілх Сполучєних Державах з вїтмкою тих місць, що положєні над морєм, настала страшєнна спека. В Іові, Місурі та Ілінаїє дійшла теплота до той висоти, якої ще доєї ніколи не бувало. Так само доносять о великій сєні в Франції, західної Нїмєччини і в Відня. У Вїнер-Найшгадт була дня 22. с. м. страшна туча з громами і градом, котрий падав пів години. Межи Періц а Райхєнавом град вибав вєї збіжє на полях та виноградники і наробив страшєнної шкоди. Дня 20. с. м. вдарив грім в будинок одного господаря в Шолях в дольній Австрії і за хвильку ціле обійєтє та ще й другє сусідне стануло в огні. Вєї будинки вигоріли до тла, а при тім згоріло ще й 8 коров та 30 свиней. Шкоду обчислюють на 16.000 К. — В полудневій Чехії туч наробила так жє богаго шкоди. В суботу вечером настала була в Сальнаві велика туча і грім вдарив в гостинницю якогось Міллєра; грім перелєгив через дах, розбив

мур в стїні і впав до стайні, де як-раз служниця доїла корову, вбив служницю і дві корови та запалив рівночасно й обійєтє, котре ціле вигоріло. Того самого дня вдарив грім і в хату якогось Біденца в Бріліцах. Господар з жінкою як-раз молили ся, коли грім вдарив і вбив господаря, а жінку так приголомшив, що єї лєдві по довнїм часі відтерли.

— **Родимці!** Памятайте про будову руського театру у Львові!

Посмертна **†** оповістка.

Катєрина з Шєрєрів **Улиця**, жєна гр.-кат. сотрудинка в Тернополі, упокоїла ся дня 17. с. м. в 24. році житя. В. і. п.

Домнікія з Ієвичів **Лєвицька**, вдова по бл. п. Йосифі Лєвицькім, бувшій пароху в Трибунівцях в гусєтиньскім повіті, упокоїла ся в домі своєї доньки, Амброзини Лисинєцької, народної учительки в Підфілію, в 76. році житя. В. е. п.

— **Тєодозій Лєвєцький**, учитель віділової школи в Жєвкві, упокоїв ся дня 19. с. м. В. е. п.

Телеграми.

Відєнь, 26. липня. Під проводом міністра торгівлі розпочала ся вчєра межє представитєлями обох правитєльств перєговори щє-до нової автономічної тарифа цловї, а в першій мірі щє-до способу поведєня, якій має ся при сїм прийняти.

Опава, 26. липня. Соїм прийняв закон про довецьтво по заклєченю компромєса з тїма послами, що вийшли зі соїму.

Прага, 26. липня. «Politik» доносить, що на однім з перних засідань державної ради на початку жовтєня зїстане предлєжений бюджет на 1902. рік. Правитєльство будє старати ся, аби оба бюджєти на сєй рік і на рік будучий полагєжено до кінця грудня, аби в слїдуючій році можїа приступити до парламентарного поладнаня угоди в Угорщиною і ухвалєня цлових тариф. Щоби довести державну раду до живїшого стану, правитєльство є готєве скликати кравєві соїми з початком слїдуючого року на довшу сєсїю.

Бєрлін, 26. липня. «Post» доносить, що проєкт закона цловї тарифа в Нїмєччині будє прийнятий в сїх днях.

Вісти господарські, промислові і торговельні.

— **Стан засївів в Австрії.** Збір жита в полудневій полові вже цілком покінчений з добрим вислїдом; в иньших краях з вїтмком Чехії і гірських країв вже розпочато жинива. В Галичині в часі жинив падали кількє разів дощ, через що опізлили ся жинива. В Чехії і на Моравії жито піднесло ся по дощам в червнї і є вїдагаїїше як у східних краях і в альпєйських, де жито в наслідок великих опадів вилєгло і немало потеріло від ржі. — Жинива пшєниці в полудневих краях вже покінчили ся з добрим успєхом. В иньших краях тепєр починають жати пшєницю. Вислїд жинив випадє гірше, як думляо перед 6 тижнями. Лише в альпєйських краях і в західній Галичині пшєниця удала ся, а в иньших краях жинити єї ржа в наслідок надмірної вогкості. **Ячмінь** заповідає ся в Чехії середно, а в східній Галичині лише «слабо-середно». Моравія і західна Галичина є щаслівїші під сїм зглядом, і там відіють ся богаго збору ячменю. В Горішній Австрії і на Шлєску збір ячменю не переступить середної міри, в Дольшій Австрії випадє трохи ліпше. **Овес** виглядає найгірше в Чехії, де обєїла его жра і знищили зливи. У східній Галичині овєс є ліпшай як ячмінь. В иньших краях кієсьба вівєса випадє трохи слїбше як ячменю. **Ріпак** вже майже всюда зібраний; в Чехії, Моравії, Галичині і на Шлєску збір випав середно, а Дольшій та Горішній Австрії і Старій ліпшай як середній. **Кукуруза** заповідає ся майже всюда добре. Те само можє сказати про картоплю. Стан червоных буряків в Дольшій Австрії, а по части в Чехії і на Моравях вдовольняєт. В тих околицях Чехії, Моравії і Шлєска, де трєвала посуха, збір буряків випадє слабше. Щє-до винниць, то сєй рік можна зачислити до найщаслівїших. Виноград заповідає ся дуже гарно.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,
у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.
Програма від 16. до 31. липня 1901.
При співучасті військової музики 80. н. н.
В огороді еле трично освітленим.

1) The Grunathos, одинока на суші дамска трупа акробатска (7 пань). 2) ? Taciariu, найбільший феномен світа. 3) The Royal Ranvill Bioskop, в природній величині плятичні фотографії. 4) Artur de Lipinski, зьвізда вейляках еквілібристів на вежі Айфель. 5) Pertina, акробатична тандерка австралійка. 6) Magherjita et Giuseppe Gianato, живі чаруючі образи феноменальні, ефекти світляні і декорації. 7) 3 пані Cetinje, 3-ех панів, чорногорска трупа в своїх народних сьвівах і танцах. 8) The 5 Reyvall's, електричні сьвівчяки. 9) The Fr. Marzahn Troupe, з своєю пантоміною.

Що дня о 8. год. пещером велике представлєна. В неділю і сьвята два представлєня. Що п'ятниці High Life представлєна. Билети вчасніше можє замовити і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові

З ЖИВОГО І МЕРТВОГО

новелі

Евгена Мандичевского

Дістати можна в руских книгарнях і у автора

площа Академічна ч. 4. II. поверх, по ціні 1 кор. за брошурований і 1 к. 30 сот. за оправлений примірник.

Лекційна комісія

студентів філософичного виділу львівського університета, яка остає під зверхним проводом проф. Твардовского, поручає здібних інструкторів і домових учителів. — Усні зголошеня приймають члени комісії щоденно (навіть в неділі і сьвята) на університеті (I п. Сала VIII) межи 12 год. — Адреса: Лекційна комісія студентів філософичного виділу, Львів, Університет.

Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

вишлячує без потрученя провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Сезон від I. червня до кінця вересня

В Микуличині

над трема Прутами
отворив заряд

„Народної Гостинниці“

зі Львова

готель і реставрацію

в вільї о. Галайчука.

Заряд приймає купелевих гостей на цілий сезон на мешканє, також з цілим удержанєм. Сезонні домівки в готелі під власним зарядом по 2—3 покої по дуже умірених цінах. Можна винаймаєти і на місяці. Кухня і пивниця у власнім заряді, окрема читальня для гостей, купелі в Пруті о 200 кроків від готелю, прогульки нетомлячі задля догідного положєня місцевости, а велїзнична стация о 150 кроків від готелю.

Зголошеня приймає п. Микола Зячківський в Микуличині.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти».)

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечє будинки і всі предмети движимі против огневих шкід

«Дністер» приporučє Прєосьвящ. Ординарияті Всєч. Духовєшьству і вірним всіх трєх Воєрхії

Фонд гваранційні «Дністра» з днем 31 грудня 1900

Фонд резервовий	311.540 кор 11 сот	разом 520.406 кор. 65 сот.
Резерва премії	171.942 „ „	
Резерва спеціальна	6.000 „ „	
Фонд емеритальний	30.924 „ 54 „	

Тарифи «Дністра» умірковані Надвїзком річна роздїляє ся між членів в формі вьоротів. За рік 1900 дістають члєни 8% звороту з премії

«Дністер» виплатив до 31 грудня 1900 відшкодовань 2.120.834 кор. Шнодіквідують ся безпроблемно в присутности Дєлегатів і 2 членів

Полїси «Дністра» приймають при позичках гіпотєчних Банк кравчий і Каса опадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долній Снятині, Городєнці, Терєбовлї, Залїшаках, Городку, Богородчанях

НА ЖИТЄ треба обезпечитись тільки через «Дністер» в Товаристві азаїмн обезпеч. в Кракові; в таких обезпечєнь через «Дністер» іде часть провізії на рускі публичні добродїїні ціли; полїси і квїти видає Краківське Товариство рускі

«Дністер» пошукує спосібних агентів, особливє реєан господарів в окрєстностях, де ще нема бльвїю агенцій «Дністра». Агенти заробили вже 274.964 кор провізії

Зголошеня о агенції треба вносити до Дирекції у Львові

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра»

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На житє обезпечайте ся тільки через «Дністер».

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
		6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	6:25	до Станиславова, Пдвисокого, Потуптор		
		6:20	з Чернівців (Ілкан, Галацу), Гусєтина	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. Підзамче		
		6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	6:43	до Лавочного (Мукача, Пешту) Борислава		
		7:45	з Янова	6:35	до Кракова (Відня, Варшави), Берліна		
		7:40	з Тернопольа, Бродів на дв. Підзамче	8:30	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.		
		8:00	на дв. головний	2:55	до Янова		
		8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока	9:00	до Підволочиск, Бродів, Гусєтина дв. Піда.		
		8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:15	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова		
1:35		8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берліна	9:25	до Чернівців,		
		11:45	з Ряшова, Любачова, Самбора	9:42	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і сьвята		
		11:55	зі Станиславова (Кересмеца, Потуптор)	10:20	до Брухович від 16. мая до 16. вересня		
		12:55	з Янова	2:40	в неділі і сьвята		
		1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	1:25	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.		
		3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.	2:15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.		
		4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия	3:05	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.		
2:20		5:11	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Піда.	3:15	до Рашєва, Хирова, Любачова		
2:35		5:35	на дв. голов.	3:26			
		5:50	з Кракова	3:30			
1:45		5:40	з Чернівців, Ілкан				
		6:00	з Сокаля, Белзця і Любачова				
		НІЧ					
		7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	12:45	6:10	до Станиславова	
		8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.		6:20	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
		9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно		6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.	
		9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)			а від 16. вер. до 30. цьвіт. 1902 щоденно	
					6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова	
8:40					7:10	до Тернопольа, Бродів дворєць головний	
2:31		9:50	з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова		7:32	дворєць Підзамче	
12:15		9:40	з Чернівців, Букарєшту,		7:25	до Сокаля і Рави рускої	
		10:20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша		7:52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)	
		10:20	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Піда.		9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня	
		10:02	на дв. голов.	2:51	до Чернівців і Ілкан		
		3:12	з Підволочиск Копчичєць на дв. Підзамче		10:30	до Кракова, Відня, Варшави	
		3:35	на дворєць головний		11:00	до Підволочиск, Бродів дв. голов. й	
					11:10	дв. Піда	
					11:32	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора	
					4:15	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод	
					4:45		

ЗАМІТКА: Пора нічна числїть ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский рівнять ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мин. часу львівского. — В місті видають билети Ізди: Звичайні билети агенція часослїсїей Ст. І. Соколовского в пасажи Гавєлана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а билети звичайні і всякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розкладї Ізди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залїзниць державних (ул. Красїцьких ч. 5. в подвірїю, сходи II, двері ч. 52) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

стоваришенє зарєєстрованє в обмеженої порукою

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти».)

приймає вкладки до опрєцентованя на 4%. Позички удїляють ся членам за сплатою 5½% і 1% додатку на кошти адміністрації, почавши від 200 корон і више, до половини вартости гіпотєки на сплату в ратах до 10 літ.

Позички над 500 корон мусять бути інтабульовані, а до 500 кор., або інтабульовані, або в порукою 2 ручителїв відповідних.

Сьвящєники не посїдаючі гіпотєки мусять крім поруки 2 ручителїв предложити полїсу житєву; обезпечитись на житє треба тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмних обезпечєнь в Кракові

Удїл члєнський вивосить 50 кор. вписове 2 кор

Члєном бути може тільки члєн обезпечений в «Дністрі»

З днем 31 грудня 1900 стан.

число члєнє	1857
фонд резервовий	6919 кор. 46 сот
вкладєн удїлє	73087 „ „
вкладки щадничі	806803 „ „
удїлені позички	763737 „ „
часовий оборот в 1900 році	2424157 „ „

Інформації до позичок удїляє Дирекція листовно або агєнти Товариства взаїмних обезпечєнь «Дністер»